

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część C. — Wydana i rozesłana dnia 16. lipca 1916.

Treść: (M 217.—219.) 217. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące używania częściowych zapisów dłużu, wydać się mających w kwocie nominalnej 34 milionów koron przez gminę miasta Tryestu, do korzystnego umieszczenia kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 218. Rozporządzenie, dotyczące ograniczenia konsumcji mięsa i tłuszczy. — 219. Rozporządzenie, którym ustanawia się ceny objęcia dla niektórych rodzajów zboża i owoców strączkowych.

217.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 27. czerwca 1916,

dotyczące używania częściowych zapisów dłużu, wydać się mających w kwocie nominalnej 34 milionów koron przez gminę miasta Tryestu, do korzystnego umieszczenia kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Na podstawie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Częściowych zapisów dłużu, które wyda gmina miasta Tryestu w kwocie nominalnej 34 milionów koron na zasadzie uchwały rady miejskiej w Tryeście z dnia 1. kwietnia 1914, zatwierzonej Najwyższem postanowieniem z dnia 21. listopada 1914 i na zasadzie zezwolenia, udzielonego Najwyższem postanowieniem z dnia 3. kwietnia 1916, można używać do korzystnego umieszczenia kapitałów fundacji, zakładów, zających pod nadzorem publicznym, Urzędu pocztowych kas oszczędności oraz pieniędzy pupilarnych, fideikomisowych tudzież depozytowych a nadto po kursie giełdowym, jednak nie powyżej wartości nominalnej, na kaucje służbowe i handlowe.

§ 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia cesarskiego, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom skarbu, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 27. czerwca 1916.

Franciszek Józef wlr.

Stürgkh wlr.	Hohenlohe wlr.
Georgi wlr.	Hochenburger wlr.
Forster wlr.	Hussarek wlr.
Trnka wlr.	Zenker wlr.
Morawski wlr.	Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

218.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z in- teresowanymi Ministrami z dnia 14. lipca 1916,

dotyczące ograniczenia konsumcji mięsa i tłuszczy.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, za- rządza się, co następuje:

§ 1.

Dozwala się sprzedaży mięsa, surowego lub przyczepionego (gotowanego, pieczonego, wędzonego, solonego itp.), tudzież podawania mięsa i potraw, składających się całkowicie lub w części z mięsa, tylko w pięciu dniach tygodnia. Także w prywatnych domach (gospodarstwach) można spożywać mięso i potrawy, składające się w całości lub w części z mięsa, tylko w pięciu dniach tygodnia.

Pod mięsem rozumie się wszelkie jadalne części bydła rogatego, cieląt, świń, owiec, kóz, koni, królików, drobiu i dzicyzny, dalej konserwy z mięsa, wędliny oraz szynki i z przytoczonym w ustępie trzecim wyjątkiem także kiełbasy.

Zakaz ten nie odnosi się do tłuszczy, surowego i topionego, ani do słoniny bez mięsa, krwi, szpiku z kości, wywarn z mięsa i do tych gatunków kiełbas, które polityczna władza krajowa specjalnie oznaczy, a które sporządzane są przy użyciu krwi lub wewnętrznych organów bitych zwierząt.

Polityczna władza krajowa winna ustanowić dla sprzedaży wymienionych w poprzednim ustępie rodzajów kiełbas ceny najwyższe odpowiednio do ich jakości.

§ 2.

Polityczna władza krajowa ma oznaczyć i podać do publicznej wiadomości dni, w których nie wolno sprzedawać mięsa ani podawać lub jeść mięsa lub potraw mięsnych.

§ 3.

W przypadkach, zasługujących na specjalne uwzględnienie, w szczególności zakładom leczniczym może polityczna władza krajowa zezwalać na prośbę w każdym poszczególnym przypadku na wyjątki od postanowień § 1.

Przemysłowcy, którzy na podstawie takiego pozwolenia sprzedają mięso osobom trzecim, mają prowadzić książkę na zapiski; z książki tej musi być widoczne dla władz, która udzieliła zezwolenia, imię i nazwisko ludzień miejście zamieszkania partii oraz ilość i rodzaj mięsa, sprzedanego każdej partii.

§ 4.

Postanowienia §§ 1. i 2. nie mają zastosowania do sprzedaży mięsa, dokonywanej celem dawania wiktu osobom wojskowym, pobierającym wikt w naturze, ani do spożywania mięsa i potraw mięsnych przez takie osoby. Sprzedaż mięsa może odbywać się jednakowoż tylko za potwierdzeniem, które ma być wpisane do książki na zapiski (§ 3.).

§ 5.

W dniach, w których nie wolno sprzedawać mięsa ani podawać mięsa i potraw mięsnych, nie wolno przemysłowcom utrzymywać na skłodzie mięsa i potraw mięsnych w ubikacyach przedsiębiorstwa, dostępnych dla kupujących, względnie gości.

§ 6.

W gospodach, szynkach i jadłodajniach, jakoż w zakładach wszelkiego rodzaju, w których podaje się potrawy osobom poza ich własnym gospodarstwem, a więc także w sanatoriach, wszelkiego rodzaju pensjonatach, kasynach, lokalach stowarzyszeń itp., i to nie wyłączając funkcjonariuszy odnośnych przedsiębiorstw można w celu spożycia sporządzić potrawy, wstawiać je celem wyboru do spisu potraw i podawać tylko z przestrzeganiem wymienionych poniżej ograniczeń:

1. O tej samej porze można sporządzić i podawać do spożycia tylko potrawy mięsne z dwóch gatunków mięsa (mięsa wołowego, cielęcego, wieprzowego, owczego, koziego, końskiego, króliczego, dzicyzny i drobiu). Kiełbasy, szynki jakotęż każdy poszczególny rodzaj dzicyzny lub drobiu uważa się przylem za osobny gatunek mięsa.

2. Jeżeli o pewnej porze podaje się potrawy z ryb, sporządzonych przy użyciu tłuszczy, masła lub oliwy, można sporządzić i sprzedawać potrawy mięsne tylko z jednego gatunku mięsa (l. 1).

3. Podawanie wszelkich potraw, pieczonych w topionym tłuszu jakiegokolwiek rodzaju lub oliwie jest zabronione; również zabrania się podawania jakiegokolwiek sosów, sporządzonych przy użyciu oliwy.

4. Zabrania się podawania kartofel, przyrządzonych na tłuszu lub maśle.

5. Zabrania się podawania surowego lub roztopionego masła.

6. O tej samej porze można podawać tylko jeden gatunek leguminy. Postanowienie to nie dotyczy torłów i pieczywa, sporządzonych na dłuższy czas naprzód.

7. W sobotę nie wolno używać jakiegokolwiek tłuszczy do przyrządzania ryb, potraw mięsnych wszelkiego rodzaju i świeżo sporządzanych legumin. Potraw w ten sposób sporządzonych nie wolno w tym dniu podawać.

W przypadkach na szczególnie uwzględnienie zasługujących może polityczna władza powiatowa dla umieszczonej w sanatoriach poszczególnych chorych zezwalać na wyjątki od § 6.

§ 7.

W przedsiębiorstwach przytoczonych w § 6., ustęp 1., można o tej samej porze podawać jednej osobie tylko jedną potrawę z mięsa lub ryb, bez względu na to czy na gorąco czy na zimno. Postanowienie to odnosi się także do funkeyonariuszy takich przedsiębiorstw.

Przy potrawie z mięsa lub ryb ma mięso ważyć około 11 dkg, przy podawaniu pieczeni około 15 dkg.

§ 8.

W przedsiębiorstwach wymienionych w § 6., ustęp 1., nie wolno podawać ciepłych potraw na taczkach lub półmiskach, chyba że podaje się je wspólnie dla dwóch lub więcej osób.

W przedsiębiorstwach tych zabrania się również ustawiania na stołach do wolnego użytku naczyń z oliwą lub musztardą.

§ 9.

Właściciele przemysłów gospodniczych i szynkarskich są obowiązani spis każdorazowo przygotowanych do podawania potraw i cen za nie udostępniać na łatwo dostrzegalnym miejscu w swych lokalnościach w ten sposób, aby spis ten można odczytać także z ulicy.

§ 10.

Konserw z mięsa lub z przydaniem mięsa, sporządzonych w sposób trwały przez ogrzanie, nie wolno sporządać w sposób przemysłowy w celu aprowizacji ludności cywilnej.

Za mięso uważa się wszystkie rodzaje mięsa, wymienione w § 1., ustęp 2., tudzież słoninę.

Postanowienie ustępu 1. ma zastosowanie do sporządzania konserw mięsnych przez związki konsumentów także wówczas, jeśli wyrób nie odbywa się w sposób przemysłowy.

§ 11.

Polityczna władza krajowa ma prawo ograniczyć wyrób kiełbas do pewnych oznaczonych rodzajów.

§ 12.

Używanie tłustych mas do napełniania (kremów itp.) do sporządzania w sposób przemysłowy towarów cukiernianych jakież sporządzanie w sposób przemysłowy legumin, wypiekanych w roztopionym tłuszu wszelkiego rodzaju, jest zabronione.

§ 13.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i przepisów wydanych przez polityczne władze krajowe na jego podstawie będą polityczne władze powiatowe karany grzywnami do 5000 K lub aresztem do sześciu miesięcy.

Jeżeli przekroczenie popełniono przy wykonywaniu przemysłu, można nadto, o ile zachodzą wymogi § 133. b, ustęp 1., lit. a, ustawy przemysłowej, odebrać uprawnienie przemysłowe na zawsze lub na pewien oznaczony czas.

§ 14.

Polityczna władza powiatowa a w miejscowościach, w których istnieje osobna rządowa władza policyjna, także ta władza ma prawo przedsiębrać każdego czasu oględziny w ubikacyjach, w których w sposób przemysłowy sprzedaje się mięso (§ 1.), podaje się potrawy (§ 6.) lub wyrabia się w sposób przemysłowy względnie w ten sam sposób sprzedaje się towary cukierniane, jak nie mniej w domach prywatnych. Władze te mają również prawo oglądać za każdym razem do zapisków handlowych przedsiębiorstw wspomnianego rodzaju jakież przedsiębiorstw trudniących się wyrobem konserw.

§ 15.

Gminy są obowiązane do współdziałania w wykonaniu niniejszego rozporządzenia, jakież przypisów wydanych na jego podstawie przez polityczne władze krajowe.

§ 16.

Srodek prawny przeciw zarządzeniom, po czynionym za zasadzie przepisu wydanego przez polityczne władze krajowe po myśli postanowień §§ 1. lub 11., jest niedopuszczalny. Przełożonej władzy politycznej zastrzega się jednakowoż prawo badania zarządzeń takich z urzędu.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 25. lipca 1916. Z tym samym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie ministerialne z dnia 8. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 113, dotyczące zabezpieczenia zaopatrzenia w mięso.

Hohenlohe wlr.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.

219.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami rolnictwa, handlu, skarbu i sprawiedliwości z dnia 15. lipca 1916,

którem ustanawia się ceny objęcia dla niektórych rodzajów zboża i owoców strączkowych.

Na zasadzie §§ 5. i 38. rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 176, dotyczącego uregulowania obrotu zbożem, mąką i owocami strączkowymi, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Dla wymienionych poniżej, zebranych w roku 1916, rodzajów zboża i owoców strączkowych, ustanawia się ceny objęcia Wojennego zakładu obrotu zbożem w sposób następujący:

I. Za te ilości zboża, które aż do dnia 15. grudnia 1916 zostały istotnie dostarczone do stacji załadowania lub do wyznaczonego przez Wojenny zakład obrotu zbożem młyna lub magazynu, a to za każde 100 kilogramów

pszenicy lub orkiszu w kwocie . . .	K 38.—
żyta w kwocie	, 31.—
pośladu (mieszanki z żyta i pszenicy) w kwocie	, 31.—
jęczmienia browarniczego w kwocie . . .	, 36.—
jęczmienia pastewnego w kwocie . . .	, 32.—
owsa w kwocie	, 30.—

Dostawę należy udowodnić duplikatem listu przewozowego albo poświadczaniem przedsiębiorstwa transportowego, młyna lub miejsca składowego.

II. Za te ilości zboża, które zostały dostarczone po oznaczonym pod I. terminie, a to za każde 100 kilogramów

pszenicy lub orkiszu w kwocie . . .	K 35.—
żyta w kwocie	, 29.—
pośladu (mieszanki z żyta i pszenicy) w kwocie	, 29.—
jęczmienia browarniczego w kwocie . . .	, 33.—
jęczmienia pastewnego w kwocie . . .	, 29.—
owsa w kwocie	, 28.—

III. Następnie ustanawia się cenę objęcia za każde 100 kilogramów

prosa w kwocie	K 28.—
grochu lub soczewicy w kwocie . . .	, 55.—
fasoli wszelkiego rodzaju z wyjątkiem fasoli pośledniej (na karmę) w kwocie . . .	, 40.—
fasoli pośledniej (na karmę), grochu pośledniego (na karmę), soczewicy pośledniej (na karmę) w kwocie . . .	, 30.—
wyki w kwocie	, 26.—

Przy zbożu mieszanem obowiązuje jako cena objęcia ta cena, jaka przypada za zawarty w niem najtańszy gatunek zboża.

Ceny za nasiona ureguluje się osobnem rozporządzeniem.

§ 2.

Po pełnej cenie objęcia należy obejmować zboże zdrowe, oczyszczone i suche i nie zawierające licząc na wagę więcej niż 2 procent domieszk (niedzistości nie będących żadnego rodzaju zbożem).

Przy zbożu, które co do swojej jakości nie czyni zadość powyższym warunkom, należy potrącić odpowiednią kwotę od ceny objęcia.

Przy naturalnej domieszce ziaren innego zboża, jeżeli domieszka ta, licząc poszczególne ziarna, nie przekracza 3 procent, nie należy czynić żadnego potrącenia. W razie jeśli naturalna domieszka innych ziaren zboża przekracza powyższą miarę, należy potrącić od ceny objęcia odpowiednią kwotę. Potrącenie to nie może wynosić więcej aniżeli 15 procent ceny objęcia.

Jeśli co do wysokości potrącenia nie dojdzie porozumienie do skutku, natenczas spory między rolnikami a organami objęcia, ustanowionymi przez Wojenny zakład obrotu zbożem, rozstrzyga sąd powiatowy, w którego okręgu towar się znajduje, w postępowaniu niesporнем po wysłuchaniu rzeczników.

W tym przypadku Wojenny zakład obrotu zbożem przy objęciu pod zwyczajnymi warunkami winien zapłacić na razie cenę kupna ofiarowaną przez swoje organa objęcia.

Rozstrzygnięcie sądu powiatowego można zaczepić rekursem w ciągu ośmiu dni. Przeciw rozstrzygnięciu II. instancji dalszy środek prawnny jest niedopuszczalny.

O ile koszta postępowania ma zwrócić jedna strona lub należy je rozdzielić między strony, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania.

Z powodu postępowania sądowego obowiązek dostawy nie doznaje zwłoki.

W razie sporów o wysokość potrącenia między organami objęcia, ustanowionymi przez Wojenny zakład obrotu zbożem, a młynem lub inną osobą towar obejmującą rozstrzyga komisja rzeczników gildy dla produktów rolniczych tego obszaru administracyjnego, w którego okręgu towar dostawiono. Jeśli w odnośnym obszarze administracyjnym nie istnieje taka komisja rzeczników, natenczas rozstrzyga komisja rzeczników gildy dla produktów rolniczych w Wiedniu. Przeciw rozstrzygnięciu komisji rzeczników środek prawny jest niedopuszczalny.

§ 3.

Ceny objęcia (§ 1.) obowiązują w miejscu stacji załadowania, o ile młyn przyjmujący zboże do zmielenia lub wyznaczone przez Wojenny zakład obrotu zbożem do przechowywania miejsce składowe nie są położone bliżej miejsca dostawy; ceny te zawierają już koszta załadowania i przewozu do najbliższej stacji kolejowej lub okrętowej młyna lub miejsca składowego.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wejdzie w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wr.	Hochenbarger wr.
Zenker wr.	Leth wr.
Spitzmüller wr.	

